

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi kirkkolain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi evankelis-luterilaisten seurakuntien ja seurakuntayhtymien Kirkon keskusrahastolle maksamia maksuja koskevia säännöksiä niin, että yhteisövero-osuuden perusteella määräytyvä lisämaksu voisi olla progressiivinen ja maksun yläraja nousisi kahteenkymmeneen prosenttiin seurakunnan tai seurakuntayhtymän yhteisövero-osuudesta.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan luovutta-

vaksi veroäyrin käsitteestä evankelis-luterilaista kirkkoa koskevassa lainsäädännössä. Veroäyrin hinnan sijasta kirkkovaikuttuusto vahvistaisi tuloveroprosentin. Kirkkoa koskevassa lainsäädännössä olevat viittaukset veroäyriin ja siihen perustuviin käsitteisiin korvattaisiin muilla ilmaisuilla.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2002 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Seurakuntien ja seurakuntayhtymien maksut Kirkon keskusrahastolle

Seurakunnat ja seurakuntayhtymät maksavat kirkkolain (1054/1993) 22 luvun 8 §:n 3 kohdan nojalla Kirkon keskusrahastolle vuosittain pykälän 1 kohdassa tarkoitetun perusmaksun lisäksi kaksitoista sadasosaa prosenttia siitä verotettavasta tulosta, jonka perusteella on edellisenä vuonna maksuunpantu tai ollut oikeus maksuunpanna kirkollisveroa yhteisölle, yhtymälle, laitokselle tai säätiölle (lisämaksu). Lisämaksu on kiinteä. Säännös on sanamuodoltaan vanhentunut, sillä yhteisöt eivät maksa enää kirkollisveroa, vaan seurakunnat saavat osuuden yhteisöveron tuotosta. Perusmaksu on puolestaan enintään seitsemän sadasosaa prosenttia siitä verotettavasta tulosta, jonka perusteella on edellisenä vuonna maksuunpantu tai ollut oikeus maksuunpanna kirkollisveroa. Tämäkin säännös on sanamuodoltaan vanhentunut, sillä perusmaksu kohdistuu myös seurakuntien saamaan yhteisövero-osuuteen, joka muunnetaan laskennallisiksi äyreinä. Kirkolliskoko-

us päättää perusmaksusta vuosittain Kirkon keskusrahaston talousarvion yhteydessä.

Keskusrahastomaksut perustuvat talousarviovuotta edeltävään kahden vuoden takaiseen tilanteeseen. Siten vuoden 2001 keskusrahastomaksut määräytyvät vuoden 1999 verotulojen perusteella. Järjestelmä on käytännöllinen ja antaa varman pohjan keskusrahaston ja seurakuntien taloussuunnittelulle. Tähän aikatauluperusteeseen ei kohdistu muutostarvetta.

Vuonna 2001 seurakuntien ja seurakuntayhtymien arvioidaan maksavan keskusrahastolle perusmaksua 173 miljoonaa markkaa (29,1 miljoonaa euroa) ja lisämaksua 70 miljoonaa markkaa (11,8 miljoonaa euroa). Keskusrahasto maksaa avustuksia vuonna 2001 vähävaraisille seurakunnille 82,8 miljoonaa markkaa (13,9 miljoonaa euroa).

Vaikka seurakuntien kokonaisverotulot ja erityisesti osuus yhteisöveron tuotosta siihen kohdistuneista merkittävistä leikkauksista huolimatta ovat kehittyneet verrattain suotuisasti, seurakuntien keskinäinen eriarvoisuus on viime vuosina kasvanut. Muuttoliikkeen ja epäsuotuisan väestörakenteen lisäksi merkittävä vaikutus seurakuntien talouteen on ollut yhteisövero-osuuden uusien jakope-

rusteiden täysimääräisellä voimaantulolla. Lukuisat seurakunnat ovat menettäneet merkittävästi verotuloja, kun taas parhaiten menestyvien alueiden seurakunnat ja seurakuntayhtymät ovat saaneet verotuloja entistä enemmän. Ne ovat voineet pitää veroäyrinsä hinnan alhaisena, mutta köyhät seurakunnat ovat joutuneet nostamaan veroäyrin hintaa. Kun seurakunta ei ole pakkoyhteisö toisin kuin kunta, seurakuntien mahdollisuudet tässä suhteessa ovat kuitenkin hyvin rajalliset.

Seurakuntatalouksia on kaikkiaan 460. Kirkon keskusrahaston avustuksen piirissä olevien seurakuntatalouksien lukumäärä on noussut viime aikoina ja on nyt jo noin 160. Näiden seurakuntien avustustarve on noussut niin paljon, että keskusrahastolla alkaa olla rahoitusvaikeuksia nykyisillä maksuperusteilla. Keskusrahastoavustusten lisätarve olisi tämänhetkisten arvioiden mukaan noin 20—30 miljoonaa markkaa (3,4—5,1 miljoonaa euroa). Lisäystarvetta laskettaessa on otettu huomioon, että avustukset myönnettäisiin täsmällisemmin niille seurakunnille, jotka todella ovat avustuksen tarpeessa. Tässä laskentatyössä on voitu käyttää hyväksi seurakunnissa käyttöön otetun kirjanpitolain (1336/1997) periaatteiden mukaisen laskentatoimen tuloksia.

Esityksessä ehdotetaan kirkkolain 22 luvun 8 §:n 3 kohdan muuttamista siten, että yhteisöverosuuden perusteella maksettavaa lisämaksua korotettaisiin ja se voitaisiin määrätä progressiiviseksi kirkolliskokouksen päätöksellä. Lisämaksun ylärajaksi ehdotetaan 20 % viimeksi toimitetun verotuksen maksettavan yhteisöveron osuudesta. Myös perusmaksun osalta maksuperuste ehdotetaan sidottavaksi maksettavaan yhteisöveroon sekä laskennalliseen kirkollisveroon. Nämä käsitteet vastaisivat verontilityslain (532/1998) uudessa 3 a §:ssä määriteltäväksi ehdotettuja käsitteitä. Maksuperusteen sitominen uusiin käsitteisiin ei käytännössä muuttaisi maksujen määräytymistä nykytilaan verrattuna. Kirkolliskokous voisi vuosittain marraskuussa talousarvion hyväksymisen yhteydessä haluamalla tavalla määrätä, peritäänkö lisämaksu progressiivisena ja miten progressio määräytyy.

Muutoksella pyritään mahdollistamaan seurakuntien yhteisöverotulojen osoittaminen

Kirkon keskusrahaston avustusjärjestelmän kautta nykyistä tasapuolisemmin vähävaraisille, avustuksen tarpeessa oleville seurakunnille ilman, että tästä aiheutuisi kohtuutonta räsitusta nykyistä enemmän maksamaan joutuville seurakunnille tai seurakuntayhtymille.

Pykälän 1 ja 3 kohdan sanamuotoihin tehtäisiin samalla korjaukset, jotka aiheutuvat siitä, etteivät yhteisöt enää maksa kirkollisveroa, vaan seurakunnat saavat osuuden yhteisöveron tuotosta.

Avustustarpeen lisärahoituksen kattamiseksi on asian valmistelun yhteydessä ollut esillä myös muita vaihtoehtoja. Ensinnäkin voitaisiin käyttää seurakuntamaksujen tasausrahaa, jossa on tällä hetkellä 195 miljoonaa markkaa (32,8 miljoonaa euroa). Rahaston käyttö ei kuitenkaan ratkaisisi rahoitusongelmaa ajan mittaan kestäväällä tavalla. Rahastoa olisi syytä käyttää vasta äkillisissä muutostilanteissa. Toinen vaihtoehto olisi nostaa perusmaksua, joka on nyt suuruudeltaan 0,052 penniä äyriltä. Kun maksimi olisi 0,70 penniä äyriltä, olisi korotusmahdollisuuksia olemassa huomattavastikin. Ehdotetun muutoksen on kuitenkin katsottu vastaavan yhteisöverotulojen uuden tilitysjärjestelmän aiheuttamiin tarpeisiin paremmin kuin sen, että korotettaisiin kaikkien seurakuntien perusmaksuja, jotka perustuvat etupäässä seurakunnan jäsenten maksamaan kirkollisveroon.

1.2. Veroäyrin käsitteestä luopuminen

Evankelis-luterilaiselle seurakunnalle maksettava kirkollisvero määrätään nykyisin veroäyrien ja veroäyrin hinnan perusteella. Veroäyrin hinnan vahvistaa kirkkolain 15 luvun 2 §:n 3 momentin nojalla kirkkovaltuusto. Säännöksen mukaan veroäyrin hinnan määrittämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuoden kirkollisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista määrättäväksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Veroäyrin hinta vahvistetaan korotettuna lähimpään viidellä pennin sadasosalla jaolliseen lukuun. Lisäksi veroäyrin hintaa voidaan korottaa enintään kahdellakymmenellä viidellä pennin sadasosalla.

Myös kunnallisvero määrättiin aikaisemmin veroäyrin ja veroäyrin hinnan perusteel-

la. Kuntalaisissa (365/1995), joka tuli kunnan taloutta koskevien säännösten osalta voimaan vuoden 1997 alusta lukien, veroäyrin hinnan käsite on korvattu kunnan tuloveroprosentin käsitteellä. Kuntalain 66 §:ssä käytetään veroäyrin hinnan sijasta käsitettä tuloveroprosentti. Veroäyrin perusteella määrätään kuitenkin vielä kirkollisvero.

Euroopan unionin yhteinen rahayksikkö, euro, otetaan käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2002. Jäsenvaltioiden on muutettava lainsäädännössään olevat viittaukset kansallisiin rahayksikköihin viittauksiksi yhteiseen rahayksikköön, euroon. Euron käyttöönoton yhteydessä on tarkoitus luopua veroäyrin käsitteestä myös muussa kuin kunnallisverotuksessa.

Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kirkkolain 15 luvun 2 §:n 3 momenttia siten, että käsite veroäyrin hinnan vahvistaminen korvataan tuloveroprosentin vahvistamisella. Tuloveroprosentin vahvistaisi kirkkovaltuusto, ja se vahvistettaisiin lähimpään 0,05 prosenttiyksikköön. Momentin viimeinen virke, jonka mukaan veroäyrin hintaa voidaan lisäksi korottaa enintään kahdellakymmenelläviidellä pennin sadasosalla, ehdotetaan kumottavaksi, koska säännös on käytännössä ollut merkityksetön. Momentista jäisivät veroäyrin käsitteestä luopumisen yhteydessä samalla pois viittaukset kansalliseen rahayksikköön.

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien verotettavat tulot on nykyisin saatettu vertailukelpoisiksi veroäyrin käsitteen avulla. Jotta eri kuntien ja seurakuntien verotulot voidaan jatkossakin saattaa vertailukelpoisiksi, tarvitaan uusia käsitteitä: maksettava valtion tuloja varallisuusvero, maksettava kunnallisvero, maksettava kirkollisvero ja maksettava yhteisövero sekä laskennallinen kunnallisvero ja laskennallinen kirkollisvero. Käsitteet on tarkoitus määritellä verontilityslakiin eri esityksellä lisättäväksi ehdotetussa uudessa 3 a §:ssä

Verotusta toimitettaessa veronalaisista tuloista vähennetään tulosta tehtävät vähennykset. Tätä tuloa kutsutaan verotettavaksi tuloksi. Verotettavasta tulosta lasketaan vero: valtion tulovero, kunnallisvero, kirkollisvero ja sairausvakuutusmaksu sekä yhteisövero. Tämän jälkeen vähennetään verosta tehtävät vähennykset, jolloin saadaan verovelvollisel-

le maksuunpantu vero. Maksuunpantua veroa verovelvollinen ei kuitenkaan maksa siltä osin kuin siihen sisältyy osinkoon liittyvää yhtiöveron hyvitystä. Osingon jakanut yhtiö maksaa yhtiöveron hyvitykseen kuuluvan veron, joka tilitetään veronsaajille yhteisöverona. Sillä verolla, joka verovelvollisen on maksettava ja joka tilitetään veronsaajille ja josta on vähennetty yhtiöveron hyvitys, ei ole verolainsäädännössä omaa nimeä. Maksettavalla kunnallisverolla, maksettavalla kirkollisverolla ja maksettavalla yhteisöverolla tarkoitettaisiin maksuunpantua veroa, josta yhtiöveron hyvitys on vähennetty.

Laskennallista kirkollisveroa käyttämällä voidaan seurakuntien verotuloja vertailtaessa laskennallisesti tasata erisuuruisten veroprosenttien vaikutus. Laskennallinen kirkollisvero saadaan kertomalla maksettava kirkollisvero painotetun keskimääräisen tuloveroprosentin ja seurakunnan oman tuloveroprosentin suhteella. Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti on koko maan maksettavien kirkollisverojen summan ja maksettavia kirkollisveroja vastaavien kunkin seurakunnan oman tuloveroprosentin avulla muodostettujen verotettavien tulojen summan suhde.

Veroäyriä ja muita veroäyristä johtuvia käsitteitä käytetään myös evankelisuterilaisten seurakuntien virkataloista ja rahastoista annetun lain (106/1966) 13 §:ssä sekä kirkon keskusrahastosta annetun lain (895/1941) 9 §:ssä. Myös näissä säännöksissä ehdotetaan veroäyriä ja siihen perustuvat käsitteet korvattaviksi uusilla käsitteillä. Evankelisuterilaisten seurakuntien virkataloista ja rahastoista annetun lain 13 §:ää muutettaisiin näin ollen siten, että käsite kunnallisverotuksessa taksoitetut tulot korvattaisiin käsitteellä kunnallisverotuksessa verotettavat tulot.

Kirkon keskusrahastosta annetun lain 9 §:n 1 momentissa säädetään verotulojen täydennyksen myöntämisen edellytyksistä. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että vertailun perusteena käytetään veroäyrimäärän sijasta seurakunnan laskennallisen kirkollisveron ja maksettavan yhteisöveron yhteenlaskettua määrää.

Pykälän 2 momentissa säädetään verotulojen täydennyksen määrästä. Momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että verotulojen täydennys on tasoitusrajan ja seurakunnan

länä olevaa jäsentä kohden lasketun laskennallisen kirkollisveron ja maksettavan yhteisöveron summan erotus kerrottuna seurakuntien keskimääräisellä painotetulla tuloveroprosentilla ja seurakunnan länä olevien jäsenten määrällä sen vuoden lopussa, jonka tuloihin verotus kohdistuu. Jos seurakunnan tuloveroprosentti alittaa kaikkien seurakuntien keskimääräisen painotetun tuloveroprosentin, seurakunnan laskennallisena kirkollisverona käytetään kuitenkin seurakunnan maksettavaa kirkollisveroa.

Pykälän 3 momentissa säädetään verotulojen täydennyksen alentamisen edellytyksistä. Momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että veroäyrin hinnan sijasta käytetään käsitettä tuloveroprosentti.

2. Esityksen vaikutukset

Kirkkolain 22 luvun 8 §:ään ehdotettujen muutosten täsmälliset vaikutukset eri seurakuntien talouteen riippuisivat siitä, minkä suuruiseksi lisämaksuprosentti vahvistettaisiin ja miten mahdollinen progressiivisuus määräytyisi. Lisämaksuprosentti tulisi todennäköisesti vaihtelevaan eri tuloryhmissä rajoissa 10—20 %. Progression arvioidaan tuottavan Kirkon keskusrahastolle noin 25 miljoonaa markkaa enemmän kuin nykyinen järjestelmä.

Veroäyrin käsitteestä luopuminen yhdenmukaistaisi kirkollisverotuksessa käytettävää käsitteistöä kunnallisverotukseen verrattuna. Muutokset eivät vaikuttaisi säännösten asiasältöön.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu kirkkohallituksessa yhteistoiminnassa valtiovarainministeriön vero-osaston ja verohallituksen sekä opetusministeriön edustajien kanssa.

4. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy osittain veroäyrin käsitteestä luopumiseen verolainsäädännössä, mikä on tarkoitus toteuttaa euron käyttöönoton yhteydessä. Eduskunta on hyväksynyt hallituksen esityksen euron käyttöönoton edellyttämiksi muutoksiksi verolainsäädäntöön (HE 91/2001; EV 101/2001 vp). Esityksessä ehdotettiin veroäyrin käsitteestä luopumista tuloverolain (1535/1992) 130 §:ssä. Veroäyrin käsitteestä luopumisen johdosta tarvittavat uudet käsitteet on tarkoitus määrittellä verontilityslain uudessa 3 a §:ssä, josta on annettu esitys eduskunnalle syysistuntokaudella 2001. Veroäyrin käsitteestä luopumiseen liittyvistä muutoksista ortodoksista kirkkokuntaa koskevaan lainsäädäntöön on tarkoitus antaa erillinen esitys.

5. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Veroäyri ja siihen perustuvat käsitteet on tarkoitus korvata uusilla käsitteillä myös kirkon keskusrahastosta annetun lain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa (982/1944).

6. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan samanaikaisesti euron käyttöönoton kanssa eli 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tarkoituksena on, että Kirkon keskusrahaston vuoden 2002 talousarvio voitaisiin laatia tämän esityksen mukaisen tulokertymäperusteen varaan. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että kirkkolain muutosta koskeviin toimeenpanotehtäviin voitaisiin ryhtyä ennen lain voimaantuloa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**kirkkolain 15 luvun 2 §:n ja 22 luvun 8 §:n muuttamisesta**

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun kirkkolain (1054/1993) 15 luvun 2 §:n 3 momentti sekä 22 luvun 8 §:n 1 ja 3 kohta seuraavasti:

15 luku

Seurakunnan talous

2 §

Kirkollisvero

 Kirkkovaltuusto vahvistaa tuloveroprosentin. Tuloveroprosentti vahvistetaan lähimpään 0,05 prosenttiyksikköön.

22 luku

Kirkkohallitus, kirkon keskusrahasto ja kirkon sopimusvaltuuskunta

8 §

Maksut kirkon keskusrahastolle

Jokainen seurakunta tai seurakuntayhtymä suorittaa kirkon keskusrahastolle vuosittain

1) enintään seitsemän prosenttia viimeksi toimitetun verotuksen laskennallisesta kirkollisverosta ja maksettavan yhteisöveron osuudesta (*perusmaksu*);

 3) perusmaksun lisäksi enintään kaksikymmentä prosenttia 1 kohdan mukaisesta maksettavan yhteisöveron seurakunnalle tulevasta osuudesta (*lisämaksu*). Lisämaksu voi olla progressiivinen.

 Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**evangelisluterilaisten seurakuntien virkataloista ja rahastoista
annetun lain 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan evangelisluterilaisten seurakuntien virkataloista ja rahastoista 25 päivänä helmi-
kuuta 1966 annetun lain (106/1966) 13 § seuraavasti:

13 §
Varojen hankkimiseksi seurakunnan talo-
usarvioon otettujen menojen suorittamiseen
on, jolleivät seurakunnan varsinaiset tulot ja
käytettäviksi otetut pääomat riitä, määrättävä
kannettavaksi kirkollisvero, jonka suorittami-
seen ottavat osaa kunnallisverotuksessa vero-
tettavien tulojen mukaan kaikki, joiden mak-

settavaksi on pantu kunnallisveroa, ei kuiten-
kaan henkilö, joka ei ole evankelis-luteri-
laisen seurakunnan jäsen, eikä muu uskon-
nollinen yhdyskunta ja sen seurakunta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 20 _____ .

3.

Laki**kirkon keskusrahastosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kirkon keskusrahastosta 5 päivänä joulukuuta 1941 annetun lain (895/1941) 9 §,
sellaisena kuin se on osaksi laeissa 114/1983 ja 1003/1987, seuraavasti:

9 §
Verotulojen täydennystä myönnetään seu-
rakunnalle, kun seurakunnan laskennallinen
kirkollisvero ja maksettava yhteisövero yh-
teensä läsnä olevaa jäsentä kohden alittaa
kunnan asukastiheyden mukaan määräytyvän
tasoitusrajan, joka on, sen mukaan kuin kirk-
kohallitus tarkemmin päättää, 65—80 pro-
senttia kaikkien seurakuntien läsnä olevaa jä-
sentä kohden laskettujen laskennallisten kir-
kollisverojen ja maksettavien yhteisöverojen
summan keskiarvosta.

Verotulojen täydennys on tasoitusrajan ja
seurakunnan läsnä olevaa jäsentä kohden

lasketun laskennallisen kirkollisveron ja
maksettavan yhteisöveron erotus kerrottuna
seurakuntien keskimääräisellä painotetulla
tuloveroprosentilla ja seurakunnan läsnä ole-
vien jäsenten määrällä sen vuoden lopussa,
jonka tuloihin verotus kohdistuu. Jos seura-
kunnan tuloveroprosentti alittaa kaikkien
seurakuntien keskimääräisen painotetun tu-
loveroprosentin, seurakunnan laskennallisena
kirkollisverona käytetään kuitenkin seura-
kunnan maksettavaa kirkollisveroa.

Kirkkohallitus voi alentaa edellä mainituin
tavoin laskettua verotulojen täydennyksen
määrää sellaisen seurakunnan osalta, jonka

omaisuuden tuotto on huomattava tai tuloveroprosentti avustusta saavien muiden seurakuntien tuloveroprosentteihin verrattuna alhainen ja jolle verotulojen täydennys, ottaen huomioon myös seurakunnan hyväksyttävät

tarpeet ja toisten seurakuntien saamat avustukset, muodostuisi kohtuuttoman suureksi.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 20 .

Helsingissä 2 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

1.

Laki**kirkkolain 15 luvun 2 §:n ja 22 luvun 8 §:n muuttamisesta**

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun kirkkolain (1054/1993) 15 luvun 2 §:n 3 momentti sekä 22 luvun 8 §:n 1 ja 3 kohta seuraavasti:

*Voimassa oleva**Ehdotus*

15 luku

Seurakunnan talous

2 §

Kirkollisvero

Kirkkovaltuusto vahvistaa veroäyrin hinnan. Veroäyrin hinnan määrittämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuoden kirkollisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista määrättäväksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Veroäyrin hinta vahvistetaan korotettuna lähimpään viidellä pennin sadasosalla jaolliseen lukuun. Veroäyrin hintaa voidaan lisäksi korottaa enintään kahdellakymmenelläviidellä pennin sadasosalla

Kirkkovaltuusto vahvistaa *tuloveroprosentin*. Tuloveroprosentti vahvistetaan lähimpään 0,05 prosenttiyksikköön

22 luku

Kirkkohallitus, kirkon keskusrahasto ja kirkon sopimusvaltuuskunta

8 §

Maksut kirkon keskusrahastolle

Jokainen seurakunta tai seurakuntayhtymä suorittaa kirkon keskusrahastolle vuosittain

1) enintään seitsemän sadasosaa prosenttia siitä verotettavasta tulosta, jonka perus-

1) enintään *seitsemän prosenttia viimeksi toimitetun verotuksen laskennallisesta kir-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

teella on edellisenä vuonna maksuunpantu tai ollut oikeus maksuunpanna kirkollisveroa (*perusmaksu*);

kollisverosta ja maksettavan yhteisöveron osuudesta (perusmaksu);

3) perusmaksun lisäksi kaksitoista sadasosaa prosenttia siitä verotettavasta tulosta, jonka perusteella on edellisenä vuonna maksuunpantu tai ollut oikeus maksuunpanna kirkollisveroa yhteisölle, yhtymälle, laitokselle tai säätiölle (*lisämaksu*).

3) perusmaksun lisäksi *enintään kaksikymmentä prosenttia 1 kohdan mukaisesta maksettavan yhteisöveron seurakunnalle tulevasta osuudesta (lisämaksu)*. *Lisämaksu voi olla progressiivinen.*

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki

evangelisluterilaisten seurakuntien virkataloista ja rahastoista annetun lain 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan evangelisluterilaisten seurakuntien virkataloista ja rahastoista 25 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (106/1966) 13 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 §

Varojen hankkimiseksi seurakunnan talousarvioon otettujen menojen suorittamiseen on, jolleivät seurakunnan varsinaiset tulot ja käytettäviksi otetut pääomat riitä, määrättävä kannettavaksi kirkollisvero, jonka suorittamiseen ottavat osaa kunnallisverotuksessa taksoitettujen tulojen mukaan kaikki, joiden maksettavaksi on pantu kunnallisveroa, ei kuitenkaan henkilö, joka ei ole *evangelisluterilaisen* seurakunnan jäsen, eikä muu uskonnollinen yhdyskunta ja sen seurakunta.

13 §

Varojen hankkimiseksi seurakunnan talousarvioon otettujen menojen suorittamiseen on, jolleivät seurakunnan varsinaiset tulot ja käytettäviksi otetut pääomat riitä, määrättävä kannettavaksi kirkollisvero, jonka suorittamiseen ottavat osaa kunnallisverotuksessa *verotettavien* tulojen mukaan kaikki, joiden maksettavaksi on pantu kunnallisveroa, ei kuitenkaan henkilö, joka ei ole evangelisluterilaisen seurakunnan jäsen, eikä muu uskonnollinen yhdyskunta ja sen seurakunta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

kirkon keskusrahastosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kirkon keskusrahastosta 5 päivänä joulukuuta 1941 annetun lain (895/1941) 9 §, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 114/1983 ja 1003/1987, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

9 §

Verotulojen täydennystä myönnetään seurakunnalle, kun veroäyrimäärä läsnä olevaa jäsentä kohden alittaa kunnan asukastiheyden mukaan määräytyvän tasoitusrajan, joka on, sen mukaan kuin kirkkohallitus tarkemmin päättää, 65—80 prosenttia kaikkien seurakuntien läsnä olevaa jäsentä kohden laskettujen veroäyrimäärien keskiarvosta.

Verotulojen täydennys lasketaan kertomalla tasoitusrajan ja seurakunnan läsnä olevaa jäsentä kohden lasketun veroäyrimäärän erotus seurakuntien keskimääräisellä painotetulla veroäyrimäärällä ja seurakunnan läsnä olevien jäsenten määrällä sen vuoden lopussa, jonka tuloihin verotus kohdistuu. Jos seurakunnan veroäyrimäärä alittaa kaikkien seurakuntien keskimääräisen painotetun veroäyrimäärän, käytetään tämän sijasta seurakunnan omaa veroäyrimäärää.

Kirkkohallitus voi alentaa edellä mainitun tavoin laskettua verotulojen täydennyksen määrää sellaisen seurakunnan osalta, jonka omaisuuden tuotto on huomattava tai veroäyrimäärä alittaa saavien muiden seurakuntien veroäyrimääriä verrattuna

Ehdotus

9 §

Verotulojen täydennystä myönnetään seurakunnalle, kun seurakunnan laskennallinen kirkollisvero ja maksettava yhteisövero yhteensä läsnä olevaa jäsentä kohden alittaa kunnan asukastiheyden mukaan määräytyvän tasoitusrajan, joka on, sen mukaan kuin kirkkohallitus tarkemmin päättää, 65—80 prosenttia kaikkien seurakuntien läsnä olevaa jäsentä kohden laskettujen laskennallisten kirkollisverojen ja maksettavien yhteisöverojen summan keskiarvosta.

Verotulojen täydennys on tasoitusrajan ja seurakunnan läsnä olevaa jäsentä kohden lasketun laskennallisen kirkollisveron ja maksettavan yhteisöveron erotus kerrottuna seurakuntien keskimääräisellä painotetulla tuloveroprosentilla ja seurakunnan läsnä olevien jäsenten määrällä sen vuoden lopussa, jonka tuloihin verotus kohdistuu. Jos seurakunnan tuloveroprosentti alittaa kaikkien seurakuntien keskimääräisen painotetun tuloveroprosentin, seurakunnan laskennallisena kirkollisverona käytetään kuitenkin seurakunnan maksettavaa kirkollisveroa.

Kirkkohallitus voi alentaa edellä mainitun tavoin laskettua verotulojen täydennyksen määrää sellaisen seurakunnan osalta, jonka omaisuuden tuotto on huomattava tai tuloveroprosentti alittaa saavien muiden seurakuntien tuloveroprosentteihin verrattuna

Voimassa oleva laki

Ehdotus

na alhainen ja jolle verotulojen täydennys, ottaen huomioon myös seurakunnan hyväksyttävät tarpeet ja toisten seurakuntien saamat avustukset, muodostuisi kohtuuttoman suureksi.

tuna alhainen ja jolle verotulojen täydennys, ottaen huomioon myös seurakunnan hyväksyttävät tarpeet ja toisten seurakuntien saamat avustukset, muodostuisi kohtuuttoman suureksi.

_____ päivä
Tämä laki tulee voimaan _____
kuuta 20 .